

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 153. Dissidia quorundam Regum cum Papa ob beneficiorum collationes

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV.
A. C. 1460

§. CLII.

*Legionensis Episcopus ad Pontificem
a Castellano Rege missus.*

Sub idem tempus summum Pontificem, dum adhuc Senis agebat, Legionensis Episcopus adiit, qui ab Henrico IV. Castellæ Rege eo decretus, multa quidem & magnifica deserebat verba, sed prorsus inania, eoquod nihil in mandatis haberet, quod pro sustinendis belli expensis adversus Turcas polliceretur. Cum autem paucis post adventum suum diebus ibidem Senis obiisset, Pius defuncto Episcopo Joannem de Turrecremata Cardinalem ex Ordine FF. Prædicatorum suffecit. Ast cum Rex Henricus Virum respueret, nec eidem Episcopatus sui possessionem indulgeret, acres contentiones ex hac repulsa Regem inter & Pontificem emerlere.

§. CLIII.

Contentiones Pontificis cum aliis Regibus propter collationes beneficiorum.

Alia quoque contentio inter Papam & Casimirum Poloniæ Regem suborta est

est de Ecclesia Cracoviensi, cui vacanti Sæcul. XV.
 Pius quemdam Cardinalis Sbignei Ne- A. C. 1460.
 potem præfecerat, Rex autem Cancellarium suum a Canonicis nonnullis electum nominabat. Hæc controversia usque eo processit, ut spretis Papæ adhortationibus, minis, atque anathematis fulmine, quod in Casimirum ejusque fautores vibrabat, Nepos Cardinalis juri suo cedere compelleretur, ac Rex palam contestaretur, se Regnum prius amissurum, quam Episcopum quemquam in suis ditionibus se invito passurum. Hac injuria nihil acerbius, aut molestius summo Pontifici accidere poterat.

*Cromer.**lib. 24.**Michov. l. 4.**cap. 64.*

Nec magis pacata ex Galliis spirabat Æn. Sylv.
 aura. Quippe Carolus VII. Galliarum epist. 374.
 Rex vacanti Ecclesiæ Tornacensi Cardinalem Constantiensem subrogari petierat; ast Pius Episcopum Tullensem Burgundiæ Ducis clientem prætulera- Ep. 375.
 tum, quamquam tunc Tornacum potestati Regis obnoxium esset. Extant hanc in rem epistolæ a Pio II. ad Carolum Regem Galliarum datæ, ex quibus apparet, quod hac in causa Pontifex quodammodo victor extiterit; quamvis enim Tulensis Episcopus Tornacensem Ecclesiam non obtinuisset, æque tamen ipse Constantiensis Cardinalis ea spoliatus fuit, atque
 Ponti-

Sæcul. XV. Pontifici alium nominandi jus relictum
 A.C. 1460. est, qui ad hanc Ecclesiam Guilielmum
 Phelafium Monachum Benedictinum
 Velleris aurei Cancellarium, ac Virum
 meritorum gloria insignem plena aucto-
 ritate evexit. Hac ratione Pontifex in
 Galliis obtinuit, quod Hispania & Polo-
 nia eidem pertinacius concedere recu-
 savit.

§. CLIV.

*Legatio Patriarcharum orientis ad
 Pontificem.*

Papa diutius Senis hærens plurimos,
 qui Mantuam necdum pervenerant,
 excepit Legatos, quos inter præcipui nu-
 merabantur Patriarcharum Orientis Ora-
 tores, cujus Legationis princeps erat
 Archidiaconus quidam Antiochenus,
 Moyfes nomine, Vir Græcis ac Syris li-
 teris apprime eruditus, & magni apud
 Orientales nominis. Is ab Antiocheno,
 Alexandrino, & Jerosolymitano Patriar-
 chis missus Papam adiit, exposuitque,
 quod præfati Patriarchæ decretum Con-
 cillii Florentini de communione utrius-
 que Ecclesiæ Græcæ & latinæ, hucus-
 que non receperint, eoquod dissensionum
 fator diabolus eos impediisset; nunc ve-
 ro Dei instinctu commoti, conventu suo-
 rum